

Karácsony I. ünnepe

Alapige: Mik 5,1-4a (Oltári ige: Lk 2,1-14 ill. Tit 2,11-14)

A bibliai szöveg tanulmányozása:

¹Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdani időkhöz, a távoli múltba. ²Csak annyi időre szolgáltatta ki őket, amíg egy asszony szül, de honfitársainak maradéka haza fog térni Izráel fiaival együtt. ³A nyáj elé áll, és legelteti az ÚR hatalmával, az ÚRisten fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig. ⁴Ez lesz a békesség! (RÚF)

²De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, a ki uralkodó az Izráelen; a kinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van. ³Azért odaadja őket, míg a szülő szül, de az ő atyjafiaiának maradékai visszatérnek Izráel fiaikhoz. ⁴És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az ő Istenének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig. ⁵És ő a mi békességünk. (Rev. Károli - versszámolás eltér)

¹Te pedig, efratai Betlehem, bár legkisebb vagy Júda nemzetségei között, belőled származik majd, aki uralkodóm lesz Izráelben; származása kezdetben, az ősidők napjaiban van. ²Azért odaadja őket addig, míg a szülő asszony szül, de megmaradó testvérei visszatérnek az Izráel fiaikhoz. ³Odaáll majd és legeltet az ÚR erejével, Istenének, az Úrnak fenséges nevével; békén laknak, mert akkor nagy lesz ő a föld széléig. ⁴És ez lesz a békesség: (Az új protestáns bibliafordítást előkészítő próbafüzet)¹

Héber eredeti szöveg és angol fordítás:

א ואתה בית-לחם אפרתה, צעיר
להיות באלפי יהודה--ממך לי יצא,
להיות מושל בִּישְׂרָאֵל; ומוצאתיו
מקדם, מימי עולם.

1 But thou, Beth-lehem Ephrathah, which art little to be among the thousands of Judah, out of thee shall one come forth unto Me that is to be ruler in Israel; whose goings forth are from of old, from ancient days.

ב לכן יתנם, עד-עת יולדה ילדה; ויתר
אחיו, ישובון על-בני ישְׂרָאֵל.

2 Therefore will He give them up, until the time that she who travaileth hath brought forth; then the residue of his brethren shall return with the children of Israel.

ג ועמד, ורעה בעז יהוה--בגאון, שם
יהוה אלהיו; וישבו, כי-עתה יגדל עד-
אפסי-ארץ.

3 And he shall stand, and shall feed his flock in the strength of the LORD, in the majesty of the name of the LORD his God; and they shall abide, for then shall he be great unto the ends of the earth.

ד וְהָיָה זֶה, שְׁלוֹמִים; 4 And this shall be peace²

¹ Dániel könyve és a kispróféták - A héber eredetiből fordította a Magyar Bibliatanács Ószövetségi Szakbizottsága Budapest, 1966)

² <http://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt1805.htm>

LXX fordítás:

1Καὶ σὺ, Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραηλ, καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

2διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ.

3καὶ στήσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσεται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

4καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη³

Franz Eugen Schlachter német fordítása

*és hozzá kapcsolva John MacArthur kommentárja német fordításban:*⁴

1 Und du, Bethlehem-Ephrata, du bist zwar gering unter den Tausendschaften von Juda; aber aus dir soll mir hervorgehen, der Herrscher über Israel werden soll, dessen Hervorgehen von Anfang, von den Tagen der Ewigkeit her gewesen ist. 2 Darum gibt er sie hin bis zu der Zeit, da die, welche gebären soll, geboren haben wird; und dann wird der Überrest seiner Brüder zu den Kindern Israels zurückkehren. 3 Und Er wird auftreten und [sie] weiden in der Kraft des HERRN und in der Hoheit des Namens des HERRN, seines Gottes; und sie werden [sicher] wohnen; denn nun wird Er groß sein bis an die Enden der Erde. 4 Und dieser wird der Friede sein!

5,1-3 Diese Passage schaut auf das erste Kommen Christi voraus (V. 1), auf eine dazwischenliegende Zeit (V. 2a) und auf das zweite Kommen (V. 2b.3).

5,1 Bethlehem Ephrata. Die Stadt südlich von Jerusalem, in der David und später Jesus Christus geboren wurde (1Sam 16; Mt 2,5; Lk 2,4-7). Der Name Bethlehem bedeutet »Brothaus«, weil zu atl. Zeiten Getreide in dieser Region produziert wurde. Der Name Ephrata (»fruchtbar«) unterscheidet sie von der galiläischen Stadt gleichen Namens. Die Stadt, bekannt für ihre vielen Weinberge und Olivengärten, war zwar klein, aber ehrbar. **von Anfang, von Ewigkeit her.** Das spricht von der Menschwerdung des ewigen Gottes in der Person Jesu Christi. Es weist hin auf seine Tausendjährige Herrschaft als König der Könige (vgl. Jes 9,5).

5,2 gibt er sie hin. Ein Hinweis auf die Zeitspanne zwischen der Verwerfung des Messias bei seinem ersten bis zu seinem zweiten Kommen. Es ist die Zeit der Nationen, nachdem Israel Christus ablehnte und unter der Herrschaft seiner Feinde geriet. Er sammelte den »Überrest seiner Brüder« nicht bei seinem ersten Kommen, sondern wird es bei seinem zweiten Kommen tun (vgl. Jes 10,20-22; 11,11-16). Das Wort »zurückkehren« kann sich auch nicht auf die Nationen beziehen, da man bei ihnen nicht von einer Rückkehr zum Herrn sprechen kann. Vielmehr bezieht sich der Kontext von V. 2.3 auf das Tausendjährige Reich und kann nicht für das erste Kommen passend gemacht werden. Folglich muss der Ausdruck: »die, welche gebären soll«, das Volk Israel bezeichnen (vgl. Offb 12,1-6).

5,3 Die Tausendjährige Herrschaft Christi, der dann auf dem Throne Davids sitzt (vgl. Jes 6,13).

Összehasonlításul Mt 2,4-6, ahol a próféciát részben idézve, utalnak rá:

(Heródes) Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népem, Izráelt.” (Mt 2,4-6)

³ LXX <http://www.bibelwissenschaft.de/online-bibeln/septuaginta-lxx/lesen-im-bibeltext/bibel/text/lesen/stelle/33/50001/59999/ch/bbbde92b6608edf0030af068b858a2da7/>

⁴ STUDIENBIBEL, SCHLACHTER VERSION 2000 - CLV · Christliche Literatur-Verbreitung Bielefeld³ 2004 (neue deutsche Rechtschreibung); 1222. oldal (© der Originalausgabe 1997 Nelson / Word Publishing Group, Nashville Originaltitel: The MacArthur Study Bible)

Görög eredeti szöveg:

4καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται.

5οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6καὶ σὺ Βηθλέεμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.⁵

Héber és angol fordításban:

5 ה וַיֹּאמְרוּ לוֹ בְּבֵית-לְחֶם יְהוּדָה כִּי-כֵן כָּתוּב בְּיַד הַנְּבִיאִים: And they said unto him, In Bethlehem of Judaea: for thus it is written through the prophet,

6 וְאַתָּה בֵּית-לְחֶם אֶרֶץ יְהוּדָה אֵינְךָ צָעִיר בְּאַלְפֵי יְהוּדָה כִּי מִמֶּךָ יֵצֵא מוֹשֵׁל אֶשְׂרָל: יִרְעֶה אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל: And thou Bethlehem, land of Judah, Art in no wise least among the princes of Judah: For out of thee shall come forth a governor, Who shall be shepherd of my people Israel.⁶

Általános bevezetés Mikeás könyvéhez

Az apokrif Sirák könyve (Kr. e. 200 körül) említi a „tizenkét prófétát” (τῶν δώδεκα προφητῶν - Sirák 49,10). Ebből kitűnik, hogy Hóseástól Malakiásig egy könyvnek tekintették ezeket a prófétai írásokat. Augustinus használja a Prophetæ Minores kifejezést a gyűjteményre, a könyvek rövidege miatt. A gyűjtemény mai formájában kb. Kr. e. 300 táján jött létre. A kánonban szereplő tizenkét prófétai könyv nem feltétlenül a keletkezésük sorrendjében, inkább nagyobb időrendi csoportokban áll előttünk. A „kisprófétai” elnevezés sem a tartalomra, hanem a terjedelemre vonatkozik.

Mikeás neve (a könyv címversében rövid formában מִיכָה) azt jelenti: „Ki olyan, mint az ÚR”. A próféta a Gát melletti Móresetből származik. A felirat szerint Jótám, Aház és Ezékiás királyok idején szolgált. Így természetesen kortársa volt a „nagy prófétának”, Ézsaiásnak. Könyvén észre is vehető Ézsaiás hatása (de ez lehet néhol kölcsönhatás is! - vö. Mik 4,1-3 és Ézs 2,2-4 stb.). Jeremiás 26,18-ban példaként említik, hogy Mikeás Jeruzsálem ellen prédikált (Mik 3,12), és Ezékiás mégsem bántotta. Bejelenti Samária elését, ami Ezékiás 6. évében be is következett. Mivel erről az eseményről nem tesz említést múlt időben, arra gondolnak, hogy vagy meghalt Kr. e. 722 előtt, vagy a próféciát már ekkor lezárta. Valószínű, hogy 750-723 között működött. Bár vannak, akik „szételemeznék” a könyvet, Mikeást tarthatjuk a szerzőjének, mert a könyv egységes képet mutat.

A könyv felosztása:

1,2-16	Ítélet Júda és Izrael bálványimádása miatt
2,1-10; 3, 1-4	Fenyegetés a vezetők ellen
2,11; 3,5-8	Ítélet a hazug kultuszi próféták ellen.
3, 9-12	Prófécia Jeruzsálem pusztulásáról
4-5 r.	Ígéret a szabadításról és a Messiásról.
6. r.	Prófétai perbeszéd és ítélethirdetés
7, 1-6	A megromlott társadalom
7, 7-20	Prófétai liturgia, Isten szabadításának ígérete.

⁵ <http://www.bibelwissenschaft.de/online-bibeln/novum-testamentum-graece-na-27/lesen-im-bibeltext/bibel/text/lesen/stelle/50/20001/29999/ch/843031c6a6f82fe2bd545c48f78aaae2/>
vö.: <http://www.ujszov.hu/>

⁶ <http://www.sarshalom.us/resources/scripture/asv/html/matthew.html#2>

Az első fejezet elején a próféta látja, hogy az ÚR szent templomából tanúskodik népe ellen. Samária és Jeruzsálem terjesztik a romlást. A próféta jajgat, mert látja a városok pusztulását.

A 2-3. fejezetben a próféta látja az elnyomást: a szegényeket és az özvegyeket elűzik házaikból, és fel vannak háborodva az ítéletes prófécia miatt. A prófécia azt mondja, hogy a népéhez olyan próféták illenének, akik borról, italról prédikálnának. Leáldozik a próféták napja és nem lesz kijelentés, sötétség lesz mindenütt.

A 4. fejezet elején Ézsaiással egyező verseket találunk az eljövendő békekorszakról. A jeruzsálemieknek Babilonba kell menni, ott váltja meg őket az ÚR.

Az 5. fejezet a Messiás uralkodásáról szól; elején a híres próféciával a származási helyéről, ami közismert volt a zsidóság körében (vö. pl. Jn 1,46;7,42), ezt idézték Heródesnek is (Mt 2,5-6).

A 6. fejezetben a helyes istentiszteletről van szó. Lelepleződik az emberek torz gondolkodása, akik a véres áldozatok sokaságában reménykednek: „Talán elsőszülöttemet áldozzam bűnömért”. A pogány emberáldozat kísértését is elutasító ige ez. A 6,8-ban találjuk azt az igeverset, ami klasszikus módon választ ad a dilemmára. Itt van az ÚR kijelentése arról, hogy alapvetően mit is vár el az embertől: „*Ember megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az ÚR! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Istenedd szemben.*” Természetesen ez a „csak” felülmúlja az ember lehetőségét, és éppen ezért szorul Isten kegyelmére.

A 7. fejezet panasz a nép romlottságára. Itt komolyan figyelembe kell vennünk, hogy Isten választott népéről van szó! Mégis rettenetes vádak hangzanak el a nép gonoszságáról: hazugok, vesztegetésre várnak, titokban vért ontanak. „*Aki legjobb köztük, olyan, mint a tüskebokor*” (Mik 7,4).

A hetedik fejezet 7. versétől a próféta hívó vallomását halljuk, aki minden kétségbeejtő, látható nyomorúság ellenére az URat várja, az Ő szabadításában reménykedik. Az ellenségnek azt mondja: „*Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom. Az ÚR haragját kell hordoznom, mert vétkeztem ellene. De majd ő intézi peremet, és igazságot szolgáltat nekem. Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.*” (Mik 7,8-9). Csodálatos feltétlen bizalom az ÚR iránt. Végül az ÚRhoz kiált népéért, és a népre tekintve is csak az ÚR szabadításában, bűnbocsátó irgalmában reménykedik, mert ismeri Istent: „*Kicsoda olyan Isten mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését.*” (Mik 7,18).

Dr. Pálffy Miklós néhány rövid megjegyzése az igeszakaszhoz⁷

(2) Csak sejteti az utolsó idők eljövendő uralkodójának a megérkezését. Mert a „Gyermek születése” isteni misztérium. A messiási uralom nem folytatja az utolsó idők judabeli királyságát, hanem egészen új kezdet. A Messiás a második Dávid (v.ö. Es. 11,1). 1.Sám. 17,12.⁸ szerint Dávid családja Efrata nagy családjához tartozott.

(4) A Messiás uralkodása szilárd lesz, mert Isten erejével, hatalmával uralkodik. A régi Keleten gyakori, hogy a pásztor képét a királyra és a „pásztorolást” az uralkodó tevékenységére alkalmazták. Jézusra is az ÚT-ban! De nincs politikai jellege és földi hatalma.

(5a) „És ez lesz a békesség”! Az örök békesség reménységének is egyetlen bázisa Isten, aki Krisztusban megbékélt a világgal. (Károli-fordítás versszámozása szerint)

Az igehirdetéshez: „Mint Mikeástól tudjátok” (EÉ 155,2)

A próféciák minden emberi elgondolást felülmúló beteljesedésének számbavétele adhatja most a karácsonyi ünneplés alaphangját számunkra. Éppen a hosszú időt követő beteljesedés hirdeti különösen is Isten ígéreteinek a megbízhatóságát - a jövőre vonatkozóan is! Hálás bizonyágtételre indíthat az a pontosság, amellyel a prófécia a Messiás-Jézusnak még a születési helyét is előre hirdette. Arra figyelhetünk és annak örülhetünk, amit Isten megígért és megcselekedett.

⁷ Lelkipásztor folyóirat 1952. november; 482. oldal. Dr. Pálffy Miklós sokkal bőségebb exegetikai előterjesztést írt egy későbbi igehirdetési előkészítőjében: Lelkipásztor folyóirat 1962. október; 633-634. oldal. Érdemes elővenni!

⁸ 1Sám 17,12: Dávid annak az efratai embernek volt a fia a júdai Betlehemből, akinek Isai volt a neve, és nyolc fia volt.

A mikeási ígélet egykor az ÚR ítélete alá kerülő választott népnek szólt. A bajt a nép bűne okozta: az, hogy egyén és közösség elfordult az élő Istentől, s a maga útját járta, ezért kell a halálba hullania. Az Istentől elszakadt ember mégis ígéletet kapott Istentől az életre! Mentő akaratának bizonyossága lett közöttünk Fiának emberi személye. Az élő Isten Jézusban lejött hozzánk! Nem karácsonyi hangulatot hirdetünk tehát, „nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust” (2Kor 4,5 - Károli): Mikeás prófécijából is. „A Mindenható és Örökkévaló törekeny kisgyermekként, szinte hajléktalanként egy kicsiny település rongyos istállójának jászolbölcsőjén keresztül lép be az emberiség történelmébe, hogy Megtartóként betöltse küldetését, elvégezze megváltásunk munkáját.” (Gáncs Péter)⁹

Az igehirdetés alapigéjét pontosabban kifejezi - minden régiessége ellenére - a revideált (1908.) Károli-szöveg. Az új fordítás - egyfajta jószándékú tudós értelmezéssel - próbálja megértetni azt is, ami az eredeti szövegben rejtélyes. A Károli-fordítás meghagyja rejtélyesnek: mert az Isten igéjében sokkal mélyebb tartalom van, mint amit mi - töredékes ismereteinkkel és korlátolt értelmünkkel - föl tudnánk fogni. A próféták is ezt élték át oly sok esetben, amikor arról a kegyelemről prófétáltak, amelyet nekünk szánt az Isten: „kutatva, hogy melyik vagy milyen időről tett kijelentést a Krisztus bennük levő Lelke, amikor előre bizonyóságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről, és az ezeket követő dicsőségről” (1Pt 1,11). A Szentlélek ihlette őket, és munkálkodott bennük; és így mondhatták ki azt, amit Isten rájuk bízott, de ők maguk sem értették teljesen. Majd csak a beteljesedés felől derül ki mindennek az igazi teljes értelme.

Amikor a próféciaakra figyelünk és aztán az Újszövetségben láthatjuk az Úr Jézus Krisztust, akkor áll össze sok-sok részlet: az Ő születése kapcsán is, aztán szenvedésében, a kereszten való gyötrelmében, feltámadásában és visszajövele várásában. Mert Jézusban az Istenből való Isten, az örökkévaló Fiú lett emberré. Ezt mondja ki Mikeás próféta így az eljövendő uralkodóról, az igazi szabadító Királyról: „származása eleitől fogva, öröktől fogva van” (וּמוֹצְאָתוֹ מִקֶּדֶם, מִיְמֵי עוֹלָם) - nem csupán „a távoli múltba” nyúlik vissza.

Itt ezen a földön jelent meg, a nagy Római Birodalomnak egy félreeső zugában: úgy, amint megíratott előre, mert úgy kellett erre a világra jönnie. Igen, Betlehembe, a jelentéktelenségbe, a kiszolgáltatottságba, sőt a kivetettségbe kellett beleszületnie annak, akinek jöttéről Isten így szólt előre: „belőled származik nékem, aki uralkodó az Izráelen” (מִמָּדָר לִי יֵצֵא, לְהִיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל). Ez is olyan hangsúlyos az eredeti szövegben (s az új fordítás elsiklik fölötte): „nékem”. Azért jött a világra, hogy mindenben Isten akaratát vigye véghez, és mint tökéletes szolga álljon az Atya rendelkezésére. Jézus maga ezt mondja erről: „mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6,38.40)

Arról is szó van a próféciaiban, hogy Isten odaadja az Ő népét, vagyis kiszolgáltatja őket bűneik következményeinek. Meddig? Nos, itt van egy titokzatos részlet megint: „míg a szülő szül”. Hogyan kell ezt érteni? Csak annyi időre, ameddig egy szülő nőnek a vajúdása tart? Ez lehet a titokzatos szavak egyik értelme: nem vég nélküli fájdalomra, félelemre, hanem „annyi” időre. Ez pedig nem végtelen, hanem véges idő, ami le fog járni. A próféta ebben az esetben az Izráelt érő büntetés befejeződésére utalhatott. Mi arra is gondolhatunk ezzel összefüggésben, amit az utolsó időkre vonatkozóan az Újszövetség utolsó könyvében találunk! „Ekkor nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony a napba öltözve, és a lába alatt a hold, a fején pedig tizenkét csillagból álló korona; várandós volt, és vajúdva, szüléstől gyöttrődve kiáltozott. Feltűnt egy másik jel is az égen: íme, egy hatalmas tűzvörös sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém; farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülni készülő asszony elé, hogy amikor szül, felfalja a gyermekét. Az asszony fiúgyermeket szült, aki vasvesszővel legeltet minden népet. A gyermek elragadtatott az Istenhez, az ő trónusához, az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.” (Jel 12,1-5)

⁹ Evangélikus Élet, 2009. december 20-27.; 17. oldal

Az eredeti szöveg mindenestre egyszerűen annyit mond, amennyit a Károli-fordítás is kifejez. Eszerint Izrael népét is addig szolgáltatta ki az ÚR abban a vergődésben, hogy mikor jön már a szabadító, amíg az a bizonyos „szülő szül” (יִלְדָה יְלֵדָה). Mikeás kortársa, Ézsaiás így prófétált erről (Ézs 9,5): „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk” (כִּי-יֵלֵד יֶלֶד-לָנוּ, בֶּן נִתָּן-לָנוּ). Más helyen az aktuális jelenből egyszerre csak átível az ézsaiási prófécia a titokzatos jövőbe: „Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat (הָרָה וַיֵּלֶד בֶּן), s nevezi azt Immánuelnek” (Ézs 7,14 - Károli). Itt világossá válik: annak kellett megszületnie, akiben megvalósul, hogy „velünk az Isten” (Mt 1,23). A Fiú emberré üresítette magát, hogy váltságszerző haláláért velünk lehessen az Isten. Azóta az Isten országa, békessége elközelitett az emberekhez.

Igaz, nem lett ez nyilvánvaló mindenkinek akkor sem, azóta sem. Lám, lenézett pásztorok és pogány mágusok odataláltak a Gyermekhez. Azok a főpapok és írástudók pedig, akik mindent tudtak, mégsem mozdultak. Amikor az „újszülött Királyt” keresve Jeruzsálembé jönnek keletről a mágusok, Heródes, a féltékeny uralkodó jól sejti, hogy a Krisztusról lehet szó, a Dávid házából származó szabadítóról, akit várnak a zsidók. Magához hívhatja a „szaktekintélyeket”, s lám, azok pontosan tudják, hol kell a Krisztusnak, a Messiásnak megszületnie. A mikeási próféciát nem idézik ugyan betű szerint, de tartalmilag pontosan mutatnak rá. Ők maguk mégsem indulnak Betlehembe. Nem elég a pusztá ismeret! Mi ne csak tudjuk, hol kellett megszületnie és hogyan született meg Ő! Ímé, élénk áll Jézus az igében most is, hogy hallgassunk rá, és Ő legyen szívünk öröme. Ne csak Karácsonykor tudj róla, hogy aztán mégis nélküle vergődj a mindennapok gondjaiban, önfejtű törekvéseidben, és önző vágyaidban, hanem hallgass rá, és járj vele. Akkor az idő többé nem úgy telik, mintha semmi nem történt volna. Mert a gondozásra szoruló nyájnak és egyes tagjainak pásztorja van a megszületettben: bőséges a táplálék ott, ahol Ő legeltet, élő víz folyamai áradnak ott, és még a halál árnyéka völgyében sem kell félni a gonosztól. Ő „az ÚR hatalmával, az ÚRisten fenséges nevével” pásztorol: ez a név a megszólíthatóságot adja, a vele való közösséget jelenti.

Azért lett emberré Jézus, azért született meg Betlehemben a próféciaának megfelelően, hogy megmentő Uralkodója legyen mindazoknak, akik hisznek benne. Dávid „efrátai” családjából, Izrael népe köréből kellett eljönnie a megígért Üdvözítőnek, de a többiekért is: minden nép, mindenféle ember számára. Ő azért jött, hogy uralkodásával az Isten uralmát hozza el, és az Isten országába gyűjtse azokat, akik a bűneik miatt örökre ki volnának rekesztve onnan. Mi mindnyájan a sötétségben botorkálunk, félelmeinktől gyötörve, elveszetten, „mint a pásztor nélküli juhok” (Mt 9,36). De Jézus azért jelent meg ebben a világban, hogy élénk álljon, odaálljon, és „legeltessen”.

„Felmagasztaltatik a föld határáig”: ez abban is megmutatkozik, hogy sokan hirdetik az Ő nevét szerte e világon immár. A mai napon is ezért térhetnek meg hozzá emberek, és lesz majd Izraelnek is megtérő maradéka az Ő visszajövetelére. Te is jöhetsz hozzá, ha még nem jöttél. Azért lett testvérünk Jézus, hogy mi Isten gyermekei lehessünk az Őbenne való hit által. Nem kényúrként akar uralkodni, hanem örök szeretetével.

„Ő a mi békességünk”: itt a revideált Károli-fordítás is túlmegy az eredeti szövegen (וְהָיָה זֶה, וְשָׁלוֹם), de benne maradván a teljes Szentírás összefüggésében. (A vizsolyi Biblia szövege: „Mert létszen az mi békességünc”.) A revideált Luther-fordítás hasonlóképpen érti: „Und er wird unser Friede sein”. Miért? Pál apostol az Efezusi levélben, utal erre a prófeciára: „Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor »távol« voltatok, »közel« kerülnétek a Krisztus vére által. Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette...” (Ef 2,13-14). Ez a békesség tehát nem „valami”, amit Ő biztosít, hanem maga Jézus. Amikor Isten számodra is elkészíti, hogy a bűneid következményeit megszenvedve végre meghallad a jó Pásztor hangját, odaáll eléd Jézus, és te hozzá jössz: Ő maga lesz a békességed. Hallgass rá, hogy ne csak múló hangulat legyen számodra a Karácsony. Mert Karácsony Isten ígéreteinek a beteljesedését ajándékozta, Isten munkáját mutatta meg a történelemben. Karácsony annak a Pásztorának a hatalmát hirdeti, akit megszólíthatunk és Ő törődik velünk. Karácsony: béke Isten bocsánata által, az Ő szabadító uralma alatt, és annak reménysége, hogy Isten be fogja teljesíteni minden ígéretét. Ezért mondunk dicséretet Krisztusnak, ezért adunk hálát örömmel az ÚRnak.